

ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), at denne Sag sandsynligvis vilde blive henviist til Finantsudvalget. Det forekommer mig ogsaa, at det kan være den rette Vej at gaae, da Sagen jo staaer i Forbindelse med en Post, som nu behandles af Finantsudvalget.

Müller: Jeg har nylig læst i et Skrift af en Forfatter, som vi Alle kende, at, de som vilde følge med Tiden, altid komme bagefter. Der er naturligtvis Tale om Opfindelser, der gjøres, og som de store Magter kunne anvende Penge paa, men som de smaa Magter ikke bør anvende Penge paa, førend de have Visshed for, at Pengene vilde blive anvendte hensigtsmæssigt og praktisk. Det ærede Medlem for Hjørring Amts 3die Valgkreds (E. C. Nyholm) meente, at hans Kilde var rigtig; min Kilde er heller ikke greben ud af Luften, og min Paastand er ikke heller falden mig ind; men det er muligt, at hans er rigtigere, det veed jeg ikke. Naar den ærede Krigsminister yttrede, at hvad der er sikkert, er officielle Kundgjørelser, f. Ex. Præsidentens Budskab, skal jeg dertil bemærke, at vi dog ogsaa have haft Exempler paa, at netop fra officielle Kilder kommer der meget urigtige og vildledende Efterretninger, for at anføre et eneste Exempel, skal jeg blot nævne Bullitterne fra 1812, da Napoleon hele Tiden talte om Storarmeen, medens der ikke eksisterede nogen Storarmee, men kun nogle faa Tusinde Mand. Det ffete for at vildlede, og saaledes kunne officielle Efterretninger ofte vildlede, hvad der kan være meget flegt.

Krigsministeren: Jeg troer kun at have yttret, at officielle Beretninger fra de Forenede Stater ere ligesaa troværdige som officielle Beretninger i Europa. Naar nu den ærede Taler anfører som Exempel europæiske Beretninger, som vare i høi Grad usande, saa styrker det egentlig min Paastand. Jeg har ikke villet vindicere mere for de officielle amerikanske Efterretninger, end at de ere ligesaa paalidelige som i andre Lande.

Solstein: Det ligger jo naturligt for

de Herrer, som ere særlige Sagmænd i denne Sag, at have særlig Interesse for den, men paa den anden Side ligger det heller ikke sjernt, at der hos dem, der føle sig trykkede af de store finantzielle Byrder, gjør sig en Ungsteligthed gjældende for at gaae til Indrømmelser paa den Skraaplan, vi nu engang ere komne ind paa. Det forekommer mig, at hele den Discussion, vi have hørt her, tydeligt bærer Præget af, at man føler sig betrængt af den Fornemmelse, at de finantzielle Kræfter allerede ere blevne overanstrengte. Det kan for mig kun have noget Tilfredsstillende, naar en sliq Følelse gjør sig gjældende; det bekræfter og stadfæster, hvad jeg tillod mig at udtale, dengang Planen for vort Forsvarsvæsen blev behandlet og vedtagen. Men, mine Herrer, ved Siden heraf maa det dog staae fast, at naar vi engang have vedtaget en Plan, kunne vi virkelig ikke gaae hen og pille de Consequenter bort, som ere uafskeelige fra hele Planen, naar den skal have nogenstundhelst Værdi. Spørgsmaalet er her, om det, der er foreslaaet, har Betydning for Forsvarsvæsenet eller ikke. At dette er Tilfældet, troer jeg, at man, efter hvad der er oplyst, ikke kan nægte, man kan ikke vise det Hele bort som noget Betydningsløst. At det ikke kom med, dengang Forsvarsvæsenet i det Hele blev behandlet, ligger væsentlig deri, at der dengang ikke forelaa de Erfaringer som nu; det er af denne Grund, at man ikke har truffet det med ind i det Almindelige, som dengang kom til Forhandling. Nu vilde jeg ansee det for urigtigt i dette Diebtik ikke idemindste at gaae saa meget ind paa Sagen, at den kommer til nærmere Undersøgelse og bliver behandlet tilligemed de andre Spørgsmaal, der slutte sig til den. Det Forslag, som foreligger her i Loven, er jo ikke af nogen stor finantziel Betydning — 11—12,000 Rd. ligge her for i dette Diebtik — men der slutter sig ubetinget til det et Punkt, som allerede har mødt Modsigelse ved Finantslovens første Behandling og gaaer op i en temmelig betydelig Sum, og det er jo utvivsomt den, man frygter for at maatte bevilge, naar man gaaer ind paa nærværende Lov. Her dreier det sig altsaa om Noget, der